

solum in ipsa investitura anni 1597. adfunt verba de novo locaverunt, sed ultro in subsequenti anno 1612. partes asseruerunt dictam præcedentem investituram fuisse novam locationem, ibi, in *Emphyteusim perpetuam concesserint, & de novo locaverunt*, & in hac materia attendenda est mens

21 † concedentis ex verbis etiam postea prolatis educta, Cald. de renovat. *Emph. lib. 1. q. 4. sub n. 14. vers. in Emphyteusi*, adeo quòd observantia potius demonstrat in prima investitura non fuisse comprehensos extraneos, ut in puncto ponderavit Rota in supra citata *Cajetana Bonorum 10. Junii 1648. §. minus urget coram R. P. D. meo Cerro*; cum tamen sufficeret esse dubiam, & æquivocam, Rot. *decif. 121. num. 15. p. 7. recent.*

Quod prohibitio alienationis dirigatur quoque contra habentes causam à successoribus primi acquirentis * non facit conjecturam comprehensionis extraneorum, quia causam habere poterant à successoribus ipsimet consanguinei remotiores, mediante nempe alienatione in eos facienda à proximioribus in gradu vel mediante subhastatione facta ad instantiam creditorum; quæ cum sit alienatio necessaria * non inducit caducitatem, Cavale. *dec. 360. n. 4. Rot. in rec. n. dec. 25. n. 12. p. 6. recent.* Conventio pariter solvendi laudemium in casum alienationis verificari potest ipsos consanguineos, si videlicet postquam res quæ dividua * est fuisset ad plures æquales in gradu delata, uni tantum eorum alio titulo quam successione vel juris accrescendi obtineret, Ceph. *conf. 195. n. 26. Bursatt. consil. 137. n. 7. & consil. 181. n. 9. & seqq. Pafecth. consil. 2. n. 9. consil. 3. n. 8. Redoan. de reb. Eccles. non alien. q. 66. n. 53. Amode. de Laudem. q. 25. n. 4. cum aliis alleg. à Moderno Arcis Hannoni ead. tract. tom. 1. q. 12. art. 1. nu. 30. & n. 38. & seqq. & à Moderno Beneventano decif. Beneventana 36. n. 3. & seqq.*

Et quibus probata satis visa fuit devotio ob deficientiam consanguineorum Angelæ de Calandris ultimæ investitæ, quæ cum instituerit hæredem Hospitale in quod ut manum mortuam obstant prohibitione alienationis expressa tam legis quam hominis ac declaratione quod nec ipsa Angelica succedere possit, si esset Monialis, bona neque per viam institutionis devenire poterant, etiam ad effectum assequendi æstimationem, † ex hoc capite quoque resultat clara devolutio, ut plene firmatur in *decif. 211. n. 22. & seqq. p. 6. rec. in Bonon. Bonorum Emphyteuticorum 7. Junii 1647. §. fin. coram R. P. D. meo Meltio in dictis Cajetana Bonorum coram R. P. D. meo Cerro, & in Bononien. Bonorum 27. Martii 1748. coram R. P. D. meo Verospio.*

26 Non obstat quòd Moniales recipiendo ab Hospitali quinquennium, & Canones † per 30. ferè annos censentur ejus institutionem approbasse, Gramm. *decif. 283. n. 3. Rota in Tiburtina præterse devolutionis 13. Decembris 1615. coram clar. mem. Card. Fabricio Verospio, & in Romana Domus 27. Maii 1647. coram R. D. meo Decano, & approbare potuerint Menoch. conf. 216. n. 43. Surd. conf. 521. n. 10. Add. ad fan. mem. Greg. XV. decif. 520. n. 14. in fin.* Tum quia Canones recepti fuerunt à Prioribus, * & Procuratore qui Monialibus præjudicare non possunt. *cap. veniens ubi notant omnes de transfact. Hond. conf. 55. n. 25. li. 1. Buratt. dec. 601. n. 9. & fuit dict. in Pifauren. Manutentionis 4. Junii 1646. §. qua possessione coram bon. mem. Arguelles; Tum*

etiam quia deficit beneplacitum Apostolicum quod necessarium esset non obstante quòd domus alias fuerit in Emphyteusim concessa & sic solita locari, cum enim nusquam fuerit solita locari manui mortuæ, adhuc in hac parte in qua solitum aliteratur * opus est beneplacito Apostolico, Alex. *conf. 9. n. 2. lib. 3. Cur. jun. de feud. p. 2. q. 6. Redoan. de reb. Eccles. non alien. q. 2. n. 28. Rot. decif. 176. n. 43. p. 5. recent. cum aliis allegatis per Moder. Pignat. in suis singul. tom. 2. alienat. rer. Eccles. c. 1. n. 20. & fuit dictum in Ravennat. Domus 14. Junii 1649. §. ultra quod coram R. P. D. meo Royas. Licet verius sit quòd non probetur solitum, * cum nulla detur præcedens locatio solemnis, & postremæ duæ factæ Calandris à quibus Hospitale causam habet, non fuerint sortitæ effectum per quadraginta annos ut ad inducendum solitum requiri tradit Præpos. in c. 1. n. 23. & seq. qui feud. dar. poss. Rot. d. decif. 176. n. 42. p. 2. recent. aliisque relati à d. Modern. *ibidem, n. 22. & præsumptio * beneplaciti Apostolici ex longa observantia quam sustulit novissima Constitutio fan. mem. Urbani VIII. præservativa jurium Ecclesiæ, cessat in casu nostro; quia non adest integer lapsus triginta annorum * ad hunc effectum requisitus; ita ut 29. anni non sufficiant ex allegatis per Adden. de fan. mem. Greg. XV. dec. 354. sub n. 18. vers. minus.**

Et ita decifum utraque parte informante.

DECISIO LXX.

R. P. D. ZARATE.

Romana Bonorum, seu Ususfructus.

Veneris 19. Januarii 1652.

SUMMARIUM.

- 1 Alimenta & sumptus litis debentur, constituto de paupertate, & bono Jure.
- 2 Pauper dici nequit habens reditum domus & artem.
- 3 Paupertas non dicitur justificata ad effectum consequendi alimenta, quando quis operando potest lucrari.
- 4 Bonum Jus, ex quibus justificetur.
- 5 Juramentum attestantis de voluntate Testatoris, quando requiratur.
- 6 Testes duo etiam singulares sufficiunt ad declarandum voluntatem Testatoris.
- 7 Odiosi Testatori non censentur vocati sub generali commendatione.
- 8 Testatoris voluntati omnibus modis satisfaciendum est.

Edita decisione in hac causa, die 4. Maii 1646. coram bon. mem. Arguelles, quæ declaracionem Patris prohi in Testamento Adriani commissam, ad mentem, & voluntatem Testatoris reduxit, exprimendo dimidiam partem ususfructus relicti Patri Probo assignari debere, pro collocandis Virginibus familiæ, cum in sua dispositione suum sanguinem commendasset. Nunc Franciscus Coppa, Testatoris frater Patruelis Catharinam suam filiam tanquam de familia, & sanguine sub hoc legato comprehensam contendit: sub prætextu verò, quod egstat, & inopia laboret, & quod ipsi bonum jus suffragetur, interim pro alimentis, & litis expensis insitit: quare præinfertum dubium proposui; An & ad quam summam debeantur alimenta, & sumptus litis; Et neutrum deberi DD. responderunt.

Deficiunt

Ad Materiam de Alimentis Decif. LXX.

Deficiunt siquidem duo necessaria requisita, ut alimenta, & sumptus litis præstentur, paupertas scilicet, & bonum jus; * quæ simul ad hunc effectum concurrere debent juxta text. in l. si instituta 27. §. de inofficiosis, ubi gloss. & Faber ff. de inoff. test. l. fin. §. si ei, & §. cum si tales C. de ordin. cognat. l. penult. ff. ut in poss. leg. Rot. coram Card. Seraph. *dec. 426. n. 1. dec. 617. n. 6. part. 4. tom. 3. recent. in Anconitana alimentorum 4. Junii 1646. in princ. coram bon. mem. Arguelles.*

Paupertas etenim Francisci non satis justificatur, cum è converso dicatur domum possidere, & futorem esse calceorum, quare pauper dici non potest, cum ex dicta domus reditu, & ex artificio, secundum suam conditionem vivere possit, gloss. in l. si quis argentum, C. de donat. Add. ad Bart. in l. spadonem, §. est autem, n. 1. ff. de excus. tur. Leonc. de privileg. paup. part. 1. quæst. 3. n. 45. Ad effectum enim consequendi alimenta non censetur paupertas sufficienter justificata, † quando quis potest operando aliquid lucrari, Leoncil. ubi proximè n. 62. Surd. de aliment. tit. 7. quæst. 6. nu. 2. cum seqq. Rot. coram Buratt. *dec. 41. n. 7. & in annot. addit. dec. 617. n. 112. p. 4. tom. 3. rec.*

Neque enim sufficeret paupertas, quandoquidem nec bonum jus ex parte Francisci, & ejus filiarum justificatur, vel ex sententia favorabili, † juxta tradita per Covar. *pract. quæst. cap. 6. n. 6. Rot. dec. 250. n. 2. part. 1. & in allegata dec. 627. n. 8. part. 4. tom. 3. recent. ubi latè in annot. n. 123. vel etiam ex decisionibus, quas pro se habeant, quæ boni juris præsumptionem inducerent, Rot. dec. 34. nu. 3. part. 7. rec. & coram sanct. mem. Greg. XV. decif. 524. nu. 3. & in dicta Anconitana alimentorum 4. Junii 1646. §. præsumpt. coram bon. mem. Arguelles.*

Ex dispositione verò Testatoris, suum sanguinem commendantis, talis præsumptio desumi non potest, nam illa ex declaratione Patris Probi, interpretationem recipit, quæ licet lite pendente absque juramento † facta fuerit, prout aliàs requiritur, ex traditis per DD. in l. Theopompus, ff. de dote præleg. Et ommissa distinctione quod Pater Probus assumptus fuerit tanquam Testis voluntatis Testatoris, vel tanquam arbitrator, quo casu non est necessarium juramentum, ut distinxit Bar. in dicta l. Theopompus, n. 7. Afflic. *decif. 371. n. 6. & 7. Rot. in Romana legatorum 27. Maii 1639. coram clar. mem. Card. Verospio.*

Certum est quòd in præsentibus, hæc declaratio Patris Probi fidem meretur uti roborata, ex depositione duorum Testium, pro Antonio examinatum, ut in ejus sum. n. 3. & 4. Ex quibus constat testatorem in actu testandi nusquam fecisse mentionem de aliis consanguineis, quam de Antonio, ejusque sororibus, quoque proximis morti, dictas sorores, Margaritam, & Agnetem nuncupatas commendavit Patri Probo. Ex istis enim depositionibus voluntas Testatoris declaratur, atque illa verba Patri Probo directæ, *Raccomandandoli sempre, il suo sangue, referrij debere ad sorores Antonii, ad quam voluntatem declarandam bene sufficiunt duo testes, † qui fuerunt præsentibus, licet satis non essent ad probandam ex integro voluntatem. Surd. conf. 129. n. 29. Honded. conf. 51. n. 76. & seqq. lib. 2. Joan. Franc. à Ponte, conf. 63. n. 9. & seqq. lib. 1. Cancer. var. resol. part. 3. cap. 20. n. 408. & seq. Rot. dec. 761. n. 13. part. 1. recent. Carpentor. hæredit. 28. Junii 1647. §. secundo quia coram R. P. D. meo Bichio, & in Pifauren. jocalium 22. Junii 1648. §. Et prædictis testibus, versic. & in fortioribus terminis, coram bon. mem. Arguelles.*

Maximè cum sint testes, & deponant de eisdem verbis à Testatore prolatis ea fuisse emissæ pluribus personis præsentibus, quamvis se ad invicem non nominent, Grat. *discept. forens. c. 948. n. 23.* Et quamvis singulares essent, nihilominus probarent ex doct. *Castr. conf. 395. n. 1. vers. isti quidem Testes post med. lib. 1. & dec. 765. n. 7. part. 2. rec. in allegata Pifauren. jocalium eodem §. & prædictis coram bon. mem. Arguelles.*

Unde non solum prædictum Antonium prædictum, & ejus sorores apparet, verum etiam alios consanguineos, non ita acceptos atque aliquo modo odiosos Testatori fuisse, ut iidem Testes deponunt; Quare non præsumitur, quòd sub illa commendatione generali † sui sanguinis voluisset Testator cæteros consanguineos comprehendere, ut probavit Soccin. *fen. in l. utrum, §. cum quidam col. 3. ff. de reb. dub. Fusar. de substit. quæst. 317. n. 10. Molin. lib. 1. de primog. cap. 9. n. 13. Surd. dec. 41. n. 1. Et consequenter, quamvis facultas eligendi ex consanguineis Patri Probo relicta fuisset, non possit eligere Franciscum, qui Testatori erat odiosus.*

Stante verò decif. bon. mem. Arguelles, assignante dimidiam partem ususfructus Patri Probo pro suffragio animæ Testatoris, & pro collocandis virginibus, nullo jure Franciscus in alimenta sui, & familiæ ipsius convertendam partem ususfructus tanquam in alienam causam præterdere potest, nam mens † & intentio Testatoris frustraretur, contra text. in §. disponat. *Auth. de nupt. Rot. dec. 17. n. 6. p. 7. recent.*

Et ita &c.

DECISIO LXXI.

R. P. D. VEROSPPIO.

Romana Dotis.

Lunæ 29. Januarii 1652.

SUMMARIUM.

- 1 Dos à Patre constituta præsumitur congrua. Ex quibus congrua dicitur, n. 2. Excessiva non præsumitur, n. 7. Detrahitur de fideicommissis, non attenda testatoris prohibitione, n. 10.
- 3 Exheredatus nihil præterdere potest.
- 4 Constitutio Piana, circa dotis congruitatem, abrogata per Gregorianam.
- 5 Derogatio constitutionum, ex quibus resultet?
- 6 Falsitas nullitatem gratiæ non operatur.
- 8 Bonis liberis pro dote non extantibus ad fideicommissum datur regressus. Amplia, ut n. 9.
- 11 Mariti negligentia circa dotem, ipsi, non uxori imputatur.

Dotem in scutis 13000. Victoriæ filix à Lælio constitutam, cum post hujus obitum, ejusdem filii ac fratres respectivè, Victoriæ redarguerent de excessu, neque ex Primogenituræ bonis detrahi posse contenderent, super utroque per me hodie proposito dubio, in contrariam Domini viere sententiam. Quoniam condecencia dotis in casu proposito visa fuit posse desumi non solum ex Patris † eam confluentis judicio, cui plurimum in hoc solet à jure deferri, ut in l. furioso puberi in fin. ff. de curat. furios. l. nec in §. ea ult. ff. de adulter. leg. quidam cum filium, ff. de hæred. instit. Dec. in leg. pa-

1 4 tum